EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Opinió | | Actualitzat el 12/08/2021 a les 07:42

?Protegim els burros

De vegades alguns poetes i alguns cantautors expliquen el mateix que nosaltres havíem pensat molts cops, però ho expressen d'una manera tan sublim i amb unes paraules tan precises que ens deixen meravellats. Llavors, més enllà d'apreciar la seva vessant artística, experimentem aquella sensació tan reconfortant que ens sobrevé cada cop que descobrim algú amb qui estem en sintonia. També amb alguns articulistes he tingut una sensació semblant. Em va passar fa pocs dies llegint a *La Vanguardia* una columna del periodista Josep Martí Blanch. Parlava de la deriva demencial que està prenent la política educativa: «El darrer invent és que el batxillerat pugui aprovar-se amb una assignatura suspesa. És una passa més en la devaluació del coneixement i de l'esforç (...). Però això no acabarà aquí (...) el més probable és que no trigui gaire a aparèixer algun pedagog que promulgui la necessitat que qualsevol persona, pel sol fet de tenir nom, cognoms i DNI, tingui dret a un títol universitari. Una mena de renda bàsica universal aplicada a l'educació que limiti els danys de la desigualtat, paraula que serveix com a comodí per justificar qualsevol disbarat en nom de la bona voluntat».

La renda bàsica universal seria una paga que cobriria la supervivència i que rebrien de per vida i sense cap requisit tots els habitants d'un país. Hi ha qui diu que desincentivaria el treball i qui opina que dinamitzaria l'economia i trauria de la misèria molta gent. Segur que tant des del punt de vista econòmic com humà és una opció que mereix ser estudiada. Però és clar que aquesta mena de renda universal a la qual tothom tindria dret no es pot extrapolar a altres camps, com tan irònicament explica el Josep Martí al seu article. L'any 1934, Enrique Santos Discépolo va escriure el tango *Cambalache*, on parlava de la decadència que havia arribat amb el segle XX: «Todo es igual, nada es mejor/ lo mismo un burro que un gran profesor», cantava. Ni s'imaginava la decadència que ens arribaria amb el XXI. Els pitjors alumnes i els més maleducats seran aprovats en nom de la igualtat i tots tindran el mateix títol perquè ningú no se senti discriminat. Els burros seran els que s'esforcin. Per als polítics que es diuen progressistes (?), la idea de justícia social és aconseguir que ningú sobresurti, fins que la misèria cívica i cultural ens iguali a tots.